

22 יהודים מובנים

השר ישראל ישעיהו אינו מסוגל לנהל כמה מאות דורים. הוא זקוק ל"צויריתוק, לבתי-משפט, לאיום בבית-הסדר, מעמקי המדינות, המתגלים בסיכסוך זה, בחודאי הצטברו בלב הדורים במשך שנים ארוכות — מבלי שהשר ישראל ישעיהו מצא לנכון לטפל בכך.

השר משה כרמל אינו מסוגל להסתר עם פועלי הנמלים. יחסי-העבודה שם דומים להרגעש, העלול להתפרץ בכל רגע. בנמל-התעופה הגדול היחידי שלו, לא הצליח השר כרמל יותר. המנהלים מתחלפים כמו רוחות השמיים, נודפים עלידי שרייפות, קילקולים וסתם אייעילות כללית.

לגבי הבעיה הממאירה ביותר שלו — ההרג בדרכים — אין השר מסוגל אלא ל"השמיע בדריה-אשמה כוללניים נגד הנגעים, שכל המומחים לתחבורה בעולם נגמלו מהם לפני חמש שנים, עת אירעה באמריקה המהפכה במחשבת הבטיחות.

תקנה את נוף הארץ, מן עד אילת, ועכ"שיו גם בירושלים המזרחית, בקוביות המ"כוערות, אותן הוא מפזר ללא אבחנה.

השר ישראל גלילי אחראי להסכרה ועל כך מוטב שלא לדבר כלל.

למה להאריך ברשימה זו? היא ידועה לכל. כל עיתון-בוקר מספק תוספות. היא מוכיחה דבר פשוט: שחברי ממשלת-ישראל אינם גאונים בני-גאונים.

בשטחים המוגבלים המסורים להם, גילו רק מעטים מאוד מהם כישרון מינימלי של ניהול סביר, יכולת להחליט החלטות נבונות. כימעט איש מהם לא גילה בשיטחו את הכושר לנתח מצבים ולראות את הנולד.

אולם בידי 22 יהודים טובים אלה מסרנו את ה"תפקיד לקבל החלטות ש"

אתה, האזרח, אינך פחות חכם מחברי ממשלה זו. אלה אינם טובים ואינם רעים ממך.

לכן אין לך הזכות להתפטר מן האחריות ולהתחבא מאחורי מליצות כגון: "הם יודעים יותר טוב. צריכים לסמוך עליהם. הם כבר יחליטו במקומי."

אין לך הזכות — כאזרח במדינה דמוקרטית — להתחמק מן ה"תפקיד המוטל עליך: לחשוב בי עצמך, להחליט בעצמך, ולבטא החלטתך זו כאזרח דמוקרטי.

אין לך הזכות להשלים עם הפיכת כלי-התיקשורת של ישראל לכלים של תעמולה ושיטת-מוח, המוסרים מידע חד-צדדי ופ"גום, והמונעים ממך את ראיית המצב נכונה.

ש הסבורים כי גולדה מאיר היא מה דורה חדשה של קאתרינה הגדולה, אף

12 השרים הבאים, שהם הרוב בממשלה: **ברזילי, ישעיהו, ורהפטיג, גבתי, שישון, בורג, אלמוגי, מ"ח שפירא, קול, כרמל, גלילי.**

אין הגיעו יהודים טובים אלה למעמד הרם, בו יכולים הם לגרום לתור-בן בית שלישי?

דרכו של השר הממוצע אל הממשלה מורבילה דרך מנגנון המפלגה — מפלגה זו או אחרת. הוא עסקן מיקצועי, שהשתתף ברובה אלפי ישיבות, ובהרבה מאות ועדות.

מי שיש לו שמץ של יושר אינו מלקטואלי, של עצמאות מחשבתית, של נבונות לשקול דיעות חדשות הנראות יוצאות-דופן — כימעט ואין לו סיכוי לעבור תהי-ליך זה. כימעט בטוח שינשור

זרה ורהפטיג

בורג

ישעיהו

כרמל

אישם בדרך, קרוב להתחלה. מצליח מי שיש לו ערמוניות מסוימת (ישעיהו), מרפקים חזקים (אלמוגי), שיגור תיות מופלגת (כרמל), קבוצת-לחץ מאורגנת (קול), ותק מפלגתי (בנסוב), וכ"י.

פועל כאן תהליך של פלקציה, שאינו מכון להעלות לשולפון דווקא את המבטיקים, המוכשרים והמחוננים ביותר.

הז המצב. האזרח חייב לדעת זאת, כדי להבין את האחריות הרובצת עליו.

מזה שנה נרדם הוויכוח הגדול על החלטות ההיסטוריות העומדות לפנינו. הוא לא הוכרע. הוא פשוט הפסק.

התסיסה המחשבתית הגדולה, שאחזה ביציבור למחרת מלחמת ששת-הימים, שכחה כל אדם בישראל יודע כי החלטות הן קשות מאוד, וגנרליות מאוד. לכן גוזל לו להגיד: "עזבו אותי במנוחה. שהם ישכרו להם את הראש. הם בטח יודעים יותר טוב."

ובכן — הם אינם יותר טובים ממך, ולא יותר חכמים ממך.

הם מהחיים דגם ממוצע, ומיקרי למדי, של האוכלוסייה העברית. אם תאסוף 22 יהודים טובים אחרים ברחוב, קרוב לוודאי שיהיה זה מידגם דומה — כמה חכמים, כמה לא-כל-כך חכמים, ורובם בינוניים.

לכן חייב הציבור ליטול לידיו שוב את האחריות — לחשוב, להתחכח, להחליט. על גורלו, גורל משפחתו, גורל מדינתו. **איש לא יעשה זאת במקומו — לא אל, לא מלך, לא גיבור, וכ"י ורדאי לא 22 יהודים טובים אלה.**

שקאתרינה המקורית היתה גרמניה, בעוד שדווקא גולדה היא רוסייה.

יש הסבורים כי משה דיין הוא מזיגה של נפוליון, ביסמארק ודויד המלך. יש הסבורים כי יגאל אלון הוא אלכסנדר מוקדון של הפלמ"ח.

יש הסבורים כי אבא אבן הוא דמוסטנס חדש, אך בלי אבני-חצץ בפה.

נניח שכל זה נכון. אבל כל קומביניציה של שניים-שלושה שרים בממשלה, ויהיו אפילו חשובים מאוד בה, אינה אלא מיעוט קטן, הן במליאת הממשלה, הן בוועדותיה.

ההחלטות, כל ההחלטות החשובות, מתקבלות עליידי כל 22 ה"יהודים הטובים, בהכרעת הרוב.

די להצביע על מיקרה מסויים אחד: ה"התקפה השנוייה-במחלוקת על נמל-התעופה של בירות. כפי שגיליתי בכנסת (והדבר נרשם בפרוטוקול), הוחלט על פעולה זו בממשלה על חוודו של קול אחד — קולו של זרח ורהפטיג. תחילה התנגד, אך כמה לך הישיבה שינה את דעתו והצביע בעד הפעולה. לכן זכתה לכינוי ההומוריסטי "מיבצע ורהפטיג".

זרח ורהפטיג — האיש שכימעט גרם למהפכה בלבנון וככל העולם הערבי!

רוב ממשלה קובע. זה ברור. וכך צריך להיות במישטר דמוקרטי-פרלמנטרי (בניגוד למישטר דמוקרטי-נשיאותי, דוגמת ארצות-הברית, בו מתקבלות כל ה"החלטות החשובות עליידי הנשיא הנבחר).

מיהו רוב הממשלה? כל החלטה תחייב אותנו, ותקבע את גורל הוורות הבאים. אם תזכה, למשל, בקולות

יכריעו את גורל המדינה לדורות.

כדאי להיעצר כאן לרגע, כדי לחשוב על משמעות הדברים.

אנו מוכרים בידי ממשלה זו את ההחלטה אם לפתח את השטחים המוחזקים, אם להתנחל בהם, או לעשות בהם מעשים אחרים שימינעו לנצח שלום ביננו לשכנינו.

אנו מוסרים בידיה החלטי על בעיות גורל כגון הכרה או אי-הכרה בישותו הלאומית של העם הפלסטיני, על השאלה אם לסייע או לחבל ביוזמת-השלום של המעצמות, אם לבצע או לא לבצע מעשים שירילו בהכרח למלחמה כללית חדשה.

מה הם הכישורים של 22 יהודים טובים אלה להחליט החלטות כאלה? באיזה בית-אולפנה למחשב אובייקטיבי למדו?

בקיצור: במה הם עולים על כל אחד מאיתנו, או על כל 22 יהודים טובים אחרים?

אני מעלה את השאלה כדי להטיף נגד זכותה הביצעית של ממשלת-ישראל להחליט החלטות שהן בסמכותה.

להיפך, אלחם עד סיפת-דמי האחרונה נגד כל נסיון לכונן בישראל דיקטטורה, צבאית או אזרחית, של רודן סימפאטי או אנטי-פאתי, של גיבור על סוס לבן או סאנק חום.

איני סבור כי ממשלה זו גרועה מכל ממשלה אחרת שהיתה בישראל עד כה, או מן הממשלה שת"ק אחרי הבחירות. אני מעלה את השאלה כדי להגיד לאזרח הישראלי דבר פשוט מאוד: